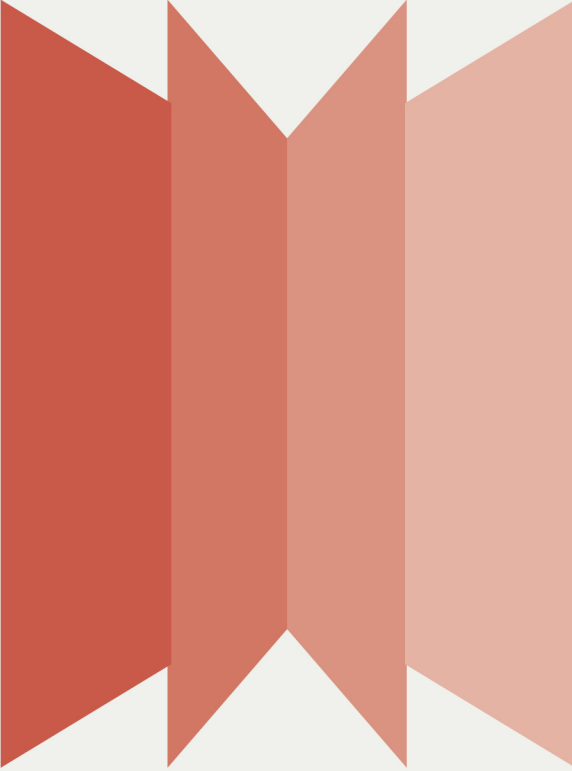

Şehir ve Belirsiz Duvarları

Dünya
Edebiyatı
Roman

Çeviren:
Ali Volkan
Erdemir

DUVARLARI

Haruki Murakami, 1949'da Kyoto'da doğdu. Vaseda Üniversitesi'nde klasik drama eğitimi aldı. 21. yüzyıl edebiyatının en önemli isimlerinden olan Murakami'nin kitapları pek çok ödül aldı, tüm dünyada ellinin üzerinde dile çevrildi. Haruki Murakami'nin *Yaban Koyununun İzinde*, *Zemberekkuşu'nun Güncesi*, *İmkânsızın Şarkısı*, *Sınırın Güneyinde-Güneşin Batısında*, *Sahilde Kafka*, *Haşlanmış Harikalar Diyarı ve Dünyanın Sonu*, *1Q84*, *Renksiz Tsukuru Tazaki'nin Hac Yılları*, *Koşmasaydım Yazamazdım*, *Uyku*, *Kadınsız Erkekler*, *Sputnik Sevgilim*, *Tuhaf Kütüphane*, *Karanlıktan Sonra*, *Fırın Saldırısı*, *Rüzgârın Şarkısını Dinle*, *Kumandanı Öldürmek*, *Doğum Günü Kızı*, *Mesleğim Yazarlık*, *Dans Dans Dans*, *Pinball 1973*, *Sadece Müzik*, *Birinci Tekil Şahıs*, *Bir Kediye Terk Etmek* ve *Ortadan Kaybolan Fil* isimli kitapları Doğan Kitap tarafından yayımlandı.

DOĞAN KİTAP TARAFINDAN YAYIMLANAN DİĞER KİTAPLARI

Sınırın Güneyinde, Güneşin Batısında
İmkânsızın Şarkısı
Yaban Koyununun İzinde
Sahilde Kafka
Zemberekkuşu'nun Güncesi
Haşlanmış Harikalar Diyarı ve Dünyanın Sonu
1Q84
Koşmasaydım Yazamazdım
Renksiz Tsukuru Tazaki'nin Hac Yılları
Uyku
Kadinsız Erkekler
Sputnik Sevgilim
Tuhaf Kütüphane

Karanlıktan Sonra
Fırın Saldırısı
Rüzgârın Şarkısını Dinle
Kumandanı Öldürmek
Doğum Günü Kızı
Mesleğim Yazarlık
Dans Dans Dans
Pinball 1973
Sadece Müzik
Birinci Tekil Şahıs
Bir Kediye Terk Etmek
Ortadan Kaybolan Fil

ŞEHİR VE BELİRSİZ DUVARLARI

Orijinal adı: Machi to Sono Futashikana Kabe

© 2023 by Harukimurakami Archival Labyrinth

Yazan: Haruki Murakami

Japonca aslından çeviren: Ali Volkan Erdemir

Yayına hazırlayan: Handan Akdemir

Türkçe yayın hakları: © 2025 Doğan Yayınları Yayıncılık ve Yapımcılık Ticaret A.Ş.

Bu eserin bütün hakları saklıdır. Yayınevinden yazılı izin alınmadan kısmen veya tamamen alıntı yapılamaz, hiçbir şekilde kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

Bu kitabın hakları Creative Artists Agency aracılığıyla alınmıştır.

İlk kez Shinchosha Publishing Co. Ltd. tarafından yayımlanmıştır.

1. baskı / Şubat 2025 / ISBN 978-625-5941-14-5

Sertifika no: 44919

Kapak tasarımı: Geray Gençer

Sayfa uygulama: Yeşim Ercan Aydın

Baskı: Yıkılmazlar Basın Yayın Prom. ve Kağıt San. Tic. Ltd. Şti.

15 Temmuz Mah. Gülbahar Cad. No: 62/B Güneşli - Bağcılar - İSTANBUL

Tel: (212) 515 49 47

Sertifika no: 45464

Doğan Yayınları Yayıncılık ve Yapımcılık Ticaret A.Ş.

19 Mayıs Cad. Golden Plaza No. 3, Kat 10, 34360 Şişli - İSTANBUL

Tel. (212) 373 77 00 / Faks (212) 355 83 16

www.dogankitap.com.tr / editor@dogankitap.com.tr / satis@dogankitap.com.tr

Şehir ve Belirsiz Duvarları

Haruki Murakami

DOĞAN KİTAP
ÖRNEKTİR

Çeviren: Ali Volkan Erdemir

 Doğan
Kitap

*Kutsal Alph nehrinin
Ucu bucağı olmayan mağaraların içinden geçerek
Güneşsiz bir denize doğru aktığı yerde.*

*Samuel Taylor Coleridge
"Kubilay Han"*

İçindekiler

Birinci Bölüm.....	11
İkinci Bölüm.....	163
Üçüncü Bölüm.....	501

BİRİNCİ BÖLÜM

O şehri bana sen öğrettin.

O yazın akşamüzeri, çimlerin mis gibi kokusunu içimize çekerek nehrin yukarısına doğru yürüyorduk. Bataklık oluşumunu önlemek için yapılmış minik bentlerden birkaçını aştık, arada bir durup gölette yüzen küçük, gümüş rengi balıkları izledik. İkimiz de bir süredir yalınayaktık. Soğuk su ayak bileklerimizi ıslatmış, nehir dibindeki ince kumlar ayaklarımızı sarmıştı – bir rüyadaki yumuşacık bulutlar gibi. Ben on yedi yaşındaydım, sen benden bir yaş küçüktün.

Ayağındaki ince topuklu kırmızı sandaletleri omzundaki sarı plastik çantaya atmış, benim biraz önümde, bir kum adacığandan bir diğere, ustalıkla yürüyordun. Islanmış baldırlarımıza ıslak otlar yapışmış, harika yeşil noktalama işaretleri gibi olmuşlardı. Bense yıpranmış beyaz spor ayakkabılarımı elimde taşıyordum.

Yorulmuş olmalısın, yaz çimlerinin üzerine oturuverdin, hiçbir şey demeden göğü seyrediyordun. Keskin bir ötüş sesiyle gökyüzünde iki kuş hızla birbirinin yanından geçti. Sessizliğin içinde, alacakaranlık bizi sarmaya başladı. Yanına oturunca tuhaf bir hisse kapıldım. Sanki görülmeyen binlerce ip, senin bedeninde benim yüreğimi birbirine bağlıyordu. Gözkapasının bir anlık hareketi, dudağının hafif bir kıvıltısı, yüreğimi titretmeye yetiyordu.

Böylesi anlarda ne senin adın vardı ne de benim. Bir yaz günü alacakaranlığında nehir kenarındaki çimlerin üzerine oturmuş on yedi ve on altı yaşında iki kişinin rengârenk anısıydık, hepsi buydu. Biraz sonra başımızın üzerinde yıldızlar birer

birer parlamaya başlayacaktı. Yıldızların da adı yoktu. Adı olmayan bir dünyada, nehir kenarındaki çimlerin üzerinde, yan yana oturuyorduk.

“Şehrin etrafı yüksek duvarla çevrili” diye konuşmaya başladın. Sözcükleri, sessizliğin içinden bulup çıkarıyordun. Tek başına denize dalıp derinlerden inci çıkarır gibi. “Şehir, pek o kadar büyük değil. Ama tümünü kolayca görebileceğin kadar küçük de değil.”

Bu bana o şehirden ikinci söz edişindi. O şehrin çevresi, yüksek duvarla çevriliydi.

* * *

Sen anlattıkça şehir daha belirginleşiyordu. Orada, tek bir güzel nehir ve üç taş köprü (Doğu Köprüsü, Eski Köprü, Batı Köprüsü) vardı. Ayrıca bir kütüphane ve gözetleme kulesi, gözden çıkarılmış bir dökümevi ve sade görünüşlü toplu konut binaları. Yazın günbatımındaki soluk ışık altında, ikimiz omuz omuza vermiş, o şehri seyrediyorduk. Kimi zaman çok uzaktaki tepenin üzerinden gözlerimizi kısıp bakıyorduk ona, kimi zaman elimizi uzatsak dokunabileceğimiz kadar yakından gözlerimizi iri iri açarak seyrediyorduk onu.

“Gerçek ben, o yüksek duvarla çevrili şehrin içinde yaşıyor” dedin.

“Peki, o zaman, şu an burada olan sen, gerçek sen değil misin?” diye sordum doğal olarak.

“Evet, şu an burada olan ben, gerçek ben değilim. Onun yerine geçmiş birinden başka bir şey değilim. Onun gezgin gölgesi gibi bir şeyim.”

Dediklerini düşündüm. Gezin gölge gibi bir şey mi? Ama fikrimi o an için kendime saklamaya karar verdim.

“Peki, o şehirde *gerçek sen* ne yapıyorsun?”

“Kütüphanede çalışıyorum” diye yanıtladın kısık sesle. “İşim, akşamüzeri beşten yaklaşık gece ona dek.”

“Yaklaşık mı?”

“Orada tüm zamanlar *yaklaşık*. Merkezdeki meydana yüksek bir saat kulesi var, ama akreple yelkovanı yok.”

Akreple yelkovanı olmayan saat kulesini canlandırdım gözümde. “Bu kütüphaneye herkes girebiliyor mu?”

“Hayır. Her isteyen serbestçe giremez. Oraya girmek için özel bir vasıf gerekiyor. Ama sen girebilirsin. Çünkü sende o vasıf var.”

“Özel bir vasıf mı? Nasıl bir vasıfmış bu?”

Gülümsüyorsun. Ama soruma cevap vermiyorsun.

“Oraya gidersem, *gerçek seni* görebilirim, değil mi?”

“Eğer o şehri bulabilirsen. Ve eğer...”

Sustun, yüzün hafifçe kızardı. Ama ben, senin seslendiremediğin sözleri duyabildim.

Ve eğer sen gerçekten ama gerçekten beni arzuluyorsan... Bu, senin söylemekten imtina ettiğin tümce. Elimi hafifçe omzuna koyuyorum. Üzerinde kolsuz, tek parça, yeşil bir elbise var. Başını omzuma dayadın. Ama o yazın günbatımında başını omzuma dayayan, gerçek sen değildin. Senin de dediğin gibi, bu, senin yerine geçmiş, senin gölgenden başka bir şey değildi.

Gerçek sen, yüksek duvarla çevrili o şehrin içindeydin. Güzel kum adacıklarında salkımsöğütlerin, birkaç küçük tepenin ve tek boynuzu olan sessiz yaratıkların olduğu yerde. İnsanlar, eski toplu konut binalarında kalıyor, basit ama kendilerine yeten bir yaşam sürüyorlardı. Bu yaratıklar, şehirde yetişmiş ağaçların yaprak ve kabuklu yemişlerini severek yiyor, ama karın biriktiği uzun kışlarda pek çoğu soğuk ve kıtlıktan ölüyordu.

O şehre girmeyi ne çok istiyordum. Orada *gerçek seninle* görüşmeyi ne çok arzu ediyordum.

“Şehir, yüksek duvarla çevrili olduğundan içine girmek çok zor” dedin. “Oradan çıkmaksa, girmekten çok daha da zor.”

“Oraya girmek için ne yapmalıyım?”

“Oraya girmeyi dilemesin. Ama bir şeyi yürekte dilemek o kadar kolay bir şey değildir. Vakit alabilir. O sırada pek çok şeyi feda etmen gerekebilir. Senin için önemli olan şeyleri. Ama vazgeçme sakın. Ne kadar zaman alırsa alsın, şehir bir yere gitmeyecek nasıl olsa.”

O şehirde gerçek senle görüşmeyi hayal ettim. Şehrin dışında iyice gelişmiş elma ağaçları, nehrin üzerine yapılmış üç taş köprü, görünmez gece kuşlarının ötüşlerinin sesi zihnimde canlandı. *Ve gerçek senin çalıştığı o eski kütüphane.*

“Senin için o yeri hep hazır tutuyorum” dedin.

“Benim için yer mi?”

“Evet. Şehirde açık tek bir pozisyon var. Seni ona yerleştireceğiz.”

Bu nasıl bir pozisyon olabilirdi?

“Sen, *Rüya Okuyucusu* olacaksın” dedin kısık sesle. Önemli bir sır verir gibi.

Bunu duyunca ister istemez güldüm. “İyi de ben kendi gördüğüm rüyaları bile doğru düzgün hatırlayamam ki. Böyle birinden *Rüya Okuyucusu* olur mu hiç? Çok zor bu dediğin.”

“Hayır, *Rüya Okuyucusu*’nun kendisinin rüya görmesine gerek yok. Kütüphanenin arşivinde biriken eski rüyaları okuyacaktır. Ama bu herkesin yapacağı bir iş değildir.”

“Ama ben yapabilirim, öyle mi?”

Başını sallayarak onayladın bu dediğimi. “Evet, sen yapabilirsin. Senin bunu yapma vasfın var. *Ve orada olan ben*, sana işinde yardım edeceğim. Her gece yanında olacağım.”

“Ben *Rüya Okuyucusu* olacağım ve şehir kütüphanesinin ar-

şivinde her gece bir sürü eski rüya okuyacağım. Ve sen, yanımda olacaksın. *Gerçek sen*” diye yüksek sesle tekrar ettim bana aktardığın bilgileri.

Kollarımdaydın, tek parça yeşil elbise vardı üzerinde, çıplak omzuna hafifçe dokundum. Sonra birden gerildiğini hissettim. “Ah tabii. Bir de şunu aklında tutmanı istiyorum. O şehirde seninle görüşsem de oradaki ben senin hakkında tek bir şey bile bilmeyecek.”

Neden?

“Nedenini anlamıyor musun?”

Anlıyorum. Evet, benim omzuna nazikçe kolumu doladığım, senin yerine geçmiş birinden başka bir şey değil. *Gerçek sen*, o şehirde yaşıyorsun. Yüksek duvarla çevrili, çok uzaktaki o gizemli şehirde.

Elimin dokunduğu omzun öylesine yumuşak ve sıcak ki bunun aslında senin omzun olmadığını düşünemiyorum bile.

Bu *gerçek* dünyada, ben ve sen, birbirimizden ayrı yerlerde yaşıyorduk. Çok uzak denilecek kadar değil, aklına esince hemen görüşmeye gidecek kadar da yakın değildi. İki kez tren değiştirip bir buçuk saatlik yol gidince ancak senin yaşadığın yere varabiliyordum. Benim yaşadığım yerin etrafı yüksek duvarla çevrili değildi. Bu yüzden rahatça girip çıkabiliyorduk.

Ben, denize yakın, sakin bir banliyöde yaşıyordum. Sense büyük bir şehrin kalabalık merkezinde. O yaz, ben lise üçüncü sınıf öğrencisiydim, sense ikinci sınıftaydın. Ben mahallemizdeki devlet lisesine giderken, sen senin şehrindeki özel kız lisesine gidiyordun. Koşullarımız gereği ayda ancak bir ya da iki kez bir araya gelebiliyorduk. Neredeyse sırayla, ben senin yaşadığın şehre gidiyordum, sen de benim yaşadığım şehre geliyordun. Seni ziyaret ettiğimde, evinin yakınındaki küçük park ya da belediyenin bitki bahçesine gidiyorduk. Bitki bahçesine girmek için bilet gerekiyordu ve seranın yakınındaki kafe her zaman tenhaydı; orası favori mekânımızdı. Orada (biraz lükse kaçarak) kahve ve elmalı turta sipariş ediyor, aramızda kısık sesle sohbet ediyorduk.

Sen benim şehrimi ziyarete geldiğinde, genelde nehir boyunca ya da sahilde baş başa geziniyorduk. Büyük şehrin merkezindeki evinin yakınlarından nehir geçmediği gibi elbette deniz de yoktu; sen benim şehrimde gelince önce nehri ve denizi görmek istiyordun. Oradaki doğal su kütlesi, sana çok çekici geliyordu.

“Su görünce, nasıl oluyorsa, huzurla doluyorum” demiştin. “Suyun çıkardığı sesi dinlemeyi seviyorum.”

HARUKI

**Yaz çimlerinin üzerine oturuverdin,
hiçbir şey demeden göğü
seyrediyordun. Keskin bir ötüşle
gökyüzünde iki kuş hızla birbirinin
yanından geçti. Sessizliğin içinde,
alacakaranlık bizi sarmaya başladı.
Yanına oturunca tuhaf bir hisse
kapıldım. Sanki görülmeyen binlerce
ip, senin bedeninle benim yüreğimi
birbirine bağlıyordu...**

Yaşayan en önemli edebiyatçılardan biri olarak kabul edilen, eserleri 50'den fazla dile çevrilen Haruki Murakami uzun bir aradan sonra yeni romanıyla okurlarıyla buluşuyor. *New York Times* "21. yüzyıl edebiyatını icat eden yazar" olarak tanımlıyor Murakami'yi... Belki de onun için yüreklerimizde bizim bile varlığından haberdar olmadığımız yerlerin haritasını çıkaran bir kâşif de denebilir. *Şehir ve Belirsiz Duvarları* kayıp bir aşka, yalnızlığa yazılmış bir ağıt...

